

PARLEM DE CUINA

Sis anys al Setmanari Sóller. Col·laboració de Ferran Adrià

Crec que per a l'article d'aquesta setmana sobre les presentacions (...)

Ara que la secció *Parlem de Cuina* del *Setmanari de Sóller* compleix sis anys de columnes gastronòmiques, em plau recordar que fa uns anys ja vam col·laborar amb aquesta publicació, exigent i dinàmica, de manera molt satisfactòria.

Justament el temps que ha passat des que van començar aquestes notes dedicades a la cuina ha coincidit amb l'impuls tan i tan important que la cuina de casa nostra ha experimentat en els darrers anys. I en aquest impuls, en aquest auge reconegut a tot el món, la premsa hi ha

col·laborat de manera molt destacada. En efecte, els anys que van des del 2003 fins avui han estat els de la consolidació de la cuina d'avantguarda a Espanya, un moviment que ha provocat que per primera vegada en la història de la cuina dels darrers segles, l'eix es moguéss de França, on es radicava fins fa més o menys una dècada, fins al nostre país.

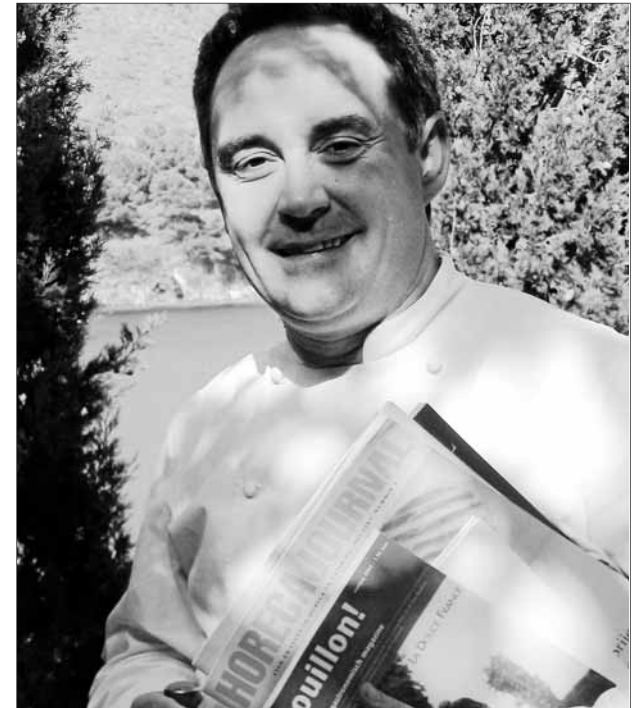
Aquesta cuina d'avantguarda ha agitat tot el món de la gastronomia. En efecte, és molt interessant comprovar que l'evolució de la nostra cuina no només ha propiciat l'aparició de xefs que segueixen aquest mateix corrent, sinó que és tota la cuina la que se n'ha vist beneficiada: òbviament la més contemporània, però també la tradicional, i així mateix, cosa molt interessant, el nivell de coneixements i d'exigència dels comensals, a qui al cap i a la fi hem d'accontentar cada dia en els nostres restaurants. Com ja he dit, la premsa, que per la seva banda cada cop és, també, més exigent, ha exercit un paper importantíssim en aquest paper preponderant de la nostra cuina. Per aquesta raó, no em queda més que felicitar-vos per aquest aniversari, i esperar que la columna del *Setmanari de Sóller* continuï durant molts anys informant i entretenant els amants de la gastronomia.

Ferran Adrià

Gener 2009.

(...) Tot el que jo pugui dir després parlar de Ferran Adrià... sols puc agrair, un cop més, les paraules de Ferran Adrià i donar-li les gràcies per a dedicar un poc del seu valuós temps a n'aquesta secció. (...)

Podem enviar les vostres suggerències o propostes a parlemdecuina@hotmail.com o bé visitar

www.cuinant.com per a veure els antics articles gastronòmics publicats en aquestes pàgines d'ençà del gener de 2003.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

El punt i apart de Barak Obama

Vaig seguir dia 20 passat la cerimònia del jurament en la presa de possessió del 44è President USA Barak Obama. Seguir el discurs traduït, no em va permetre captar del tot la seva profunditat i he fet el possible per aconseguir-lo escrit i traduït al català. A continuació faré una sèrie d'apreciacions al mateix.

La clau del discurs: L'esperança basada en recuperar uns valors antics però vàlids: L'esforç, l'honradesa, el valor, el joc net, la tolerància i el patriotisme entès no com un concepte exclouent ans tot el contrari i aconseguir que el món cregui i tingui confiança amb el seu lideratge.

Obvia la promesa en solucions fàcils i deixa ben clar que per sortir de la situació que viu el món és necessitarà d'un esforç de tots, començant per cada un dels nord-americans.

Un discurs valent basat en entendre que s'està començant una nova era on les formes de fer passades (referència sibil·lina a Bush, que escoltava una mica arrufat) estan gastades i ja no serveixen.

Discurs d'unitat, incluíu fent una referència ben explícita al món musulmà.

També una referència ben directa als habitants dels països pobres i la responsabilitat envers a ells dels països més rics.

Les primeres paraules del discurs: Un record i agraïment als sacrificis dels seus avantpassats. Em va donar a entendre que té ben clar on estan les seves arrels.

També una clara referència als escèptics i a la seva manera de fer política; al mateix temps que es reafirma en la transparència de la gestió de la cosa pública per a restablir la confiança entre el poble i el govern.

Em varen, ara que les rellegeix, agradar molt les paraules quan es refereix a: "...la nostra herència multicolor és un avantatge, no una debilitat". Afirmar

el món del mestissatge que és el que realment existeix.

En referència a la seguretat USA va ser molt clar, en que la mateixa no entrarà en conflicte amb els ideals dels nord-americans; i es dirigeix als altres pobles i governs afirmant l'amistat d'Estats Units per a tots els que busquen pau i dignitat.

Les reaccions dels distints governs dels països del món ha estat d'estendre la mà a l'administració Obama, ja que molts d'ells i no parlem l'executiu espanyol la tenien tancada i amb desconfiança en l'administració Bush.

Primeres mesures d'Obama després de la presa de possessió del càrrec

Ademés del decret del tancament de Guantanamo abans d'un any, ha signat dos decrets més que prohibeixen la tortura i els maltractaments en els interrogatoris i imposen el compliment de les convencions de Ginebra respecte als presoners de guerra. Obama pretén, així, modificar les normes de detenció i interrogatoris de la CIA per fer prevaldre els drets humans.

Respecte a la tortura, recordem que Bush i Cheney dies abans de deixar els seus respectius càrrecs, encara l'havien justificada públicament.

Pel que he pogut llegir, existeixen moltes visions pessimistes, que jo com a demòcrata respect; però mantinc que qui no creu amb la utopia, mai la farà possible.

Si Barak Obama ha arribat a la Casa Blanca i a ser el primer president afroamericà d'USA, és, perquè tant ell, com tots els que lluitaren en la defensa dels drets civils, incluíu deixant-hi la vida —éssers humans, molts d'ells d'anònims en la visió de la història i d'altres recordats com Martin Luther King- incluíu deixant-hi la vida, mentre feien el camí, mai deixaran de creure amb la utopia i en

aconseguir un món on tots els éssers humans fossin lliures. Qui creuen i/o creiem amb que la utopia és possible, són/som els que ajudam d'alguna manera a millorar el procés d'evolució humana, cap a un món més just, més harmoniós.

No exposaré altres percepcions, ja que em sembla que les vaig escriure a l'article publicat no fa estona: "Missatge d'esperança i optimisme pel 2009".

Si escric aquest article, és en part per a combatre les posicions pessimistes., d'autocompadiment que porten una gran apatia i manca de compromís flagrant, propagant que tot seguirà igual o que anirà a pitjor. Són els que perden l'energia amb les seves actituds derrotistes, enlloc d'emprar-la per a posar-se a la tasca i fer feina per, des de les seves possibilitats, posar el seu gra d'arena per intentar modificar el que creuen i/o senten que és incorrecte.

Milions de nord-americans s'han mogut per un canvi. No tan sols han fet feina durant la campanya, sinó que des de les seves possibilitats han finançat una part, ja que Barak Obama va renunciar als doblers públics per fer-ho (un milió de nord-americans varen fer una aportació mitja de 68 \$ cada un)); i esper que aquest fet, dilueixi la pressió formada pels distints lobis més extremistes (cap a la dreta i l'ultra dreta), que prou aportaran a la campanya de Bush, executor dels seus interessos) sobre la política exterior de l'administració de Barak Obama.

Cert és que hem d'esser realistes, crisis econòmiques n'hi ha hagudes d'altres i ens hem sortit. Repeteix, que ja és hora que cada un des del seu lloc aportí el millor de si, per a complir un somni: Un món millor del que nosaltres varem trobar.

Josep Bonnín

